

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3C/346/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613205906
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8613205906.3

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna Bejdová, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, p r o t i žalovaným 1. B. Y., nar. X.X.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX G., štátny občan SR, 2. S. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX G., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie sumy 2 715,66 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Trovy konania žalovaným v 1. a 2. rade zo strany žalobcu n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných v 1. a 2. rade trovy konania vo výške 506,42 eura, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1. a 2. rade JUDr. Igora Šafranka, advokáta, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 2 715,66 eura s príslušenstvom.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným v 1. a 2. rade. Postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 6.4.2005 Zmluvu č. 620834938. Platne uzatvorenou zmluvou sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalovaní si túto zmluvnú povinnosť neplnili, čím sa dostali do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhovali sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok v celkovej sume 4 989,37 eura, ktorá pozostávala z istiny 4 500,9 eura, riadneho úroku 108,52 eura, úroku z omeškania 370,98 eura a ostatného príslušenstva 8,97 eura. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovaným úver vo 3C/346/2013

- 2 -

výške 3 319,19 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 50,29 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.3.2015 v počte 54 a celkovej výške 2 715,66 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.2.2012 do 20.3.2015 sa stali splatnými dňa 12.2.2012 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Dňa 2.12.2013 vstúpil do konania na stranu žalovaných vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 18.11.2014 namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Z toho dôvodu navrhol žalobu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, žalovaných v 1. a 2. rade, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0620834938 zo dňa 6.4.2005 je zrejmé, že jej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov a to právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., žalovaným v 1. a 2. rade v sume 3 319,39 eura (100 000Sk). Žalovaní sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach a to vo výške mesačnej splátky 50,29 eura (1 515 Sk), poplatok za správu úveru 1,66 eura (50 Sk) mesačne. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným v 1. a 2. rade.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že na žalobe zotrúva v celom rozsahu. Žalobca je toho názoru, že pohľadávku nadobudol v súlade s platnými právnymi predpismi a poukazuje pritom na svoje písomné podanie, v ktorom citoval aj rozhodnutia aj názor JUDr. Čaka. Čo sa týka postupovania pohľadávky podľa zákona o bankách, vzhľadom na to, že je namietaná aktívna legitímácia zo strany žalobcu, uviedol okrem toho, že podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nie je tam výslovne zakázané postupovať pohľadávku aj nezosplatnenú. Poukázal na § 89 ods. 1 Zákona o bankách, podľa ktorého banka môže so svojim klientom zmluvne upraviť práva a povinnosti obchodov odchyľne od zákona a poukázal na to následne na bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, kde klient výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená postúpiť kedykoľvek a akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné ako aj bez ohľadu na to, či vznikla v súvislosti s touto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku. Má sa tým na mysli, že ustanovením bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, právny predchodca žalobcu so žalovanými uzatvoril dohodu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu mohol postúpiť pohľadávky aj bez osobitnej výzvy, aj bez zosplatnenia tejto pohľadávky. V prípade, že by sa súd s týmto ich názorom nestotožnil poukázal na ustálený názor, že nie každý rozpor so zákonom, má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky 2US 87/04, v ktorom Ústavný súd Českej republiky vyslovil záver, že určitý právny úkon je neplatný pre rozpor so zákonom sa musí opierať 3C/346/2013

- 3 -

o rozumný výklad dotknutého zákonného ustanovenia, nie je možné si vystačiť iba gramatickým výkladom významnú úlohu hrá výklad teologický, tzn. že je obsiahnutý v dôvodových správach a vlastne podľa dôvodovej správy § 92 Zákona o bankách chráni obchodné tajomstvo a nie je jeho úlohou zakázať postúpenie pohľadávok. Taktiež poukázal na právny názor publikovaný v komentári Občianskeho zákonníka autor je JUDr. Fekete, v ktorom autor ustanovuje, že „ právny úkon odporuje zákonu, ak je v rozpore s kogentným ustanovením príslušného zákona, ak právny úkon odporuje zákonným ustanoveniam, ktoré nemajú kogentnú povahu nemá to za následok neplatnosť právneho úkonu. Vzhľadom na to, že podľa § 89 ods. 1 Zákona o bankách sa možno odchyliť od ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách je zrejmé, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemá povahu kogentného ustanovenia a preto odchylenie od tohto ustanovenia nemôže mať za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Taktiež poukázal na názor publikovaný v komentári Českej republiky a to Občianskeho zákonníka, autor Fiala Kindl a kolektív, podľa ktorého „sankcia absolútnej neplatnosti obmedzuje autonómiu vôle, t. j. jedno zo základných ľudských slobôd. Preto kritérium rozporu so zákonom nie je možné vnímať doslovne, aby štát mohol niečo zakázať, musí mať dostatočne vážny dôvod vhodný ospravedlniteľného zreteľa. Je potrebné preferovať voľnosť právneho konania, sankciu absolútnej neplatnosti je potrebné odmietnuť, pokiaľ pri hľadaní zmyslu a účelu právnej normy dospejeme k záveru, že pre skúmaný prípad tu žiadny zákaz nie je. Je potrebné vysledovať hodnotu, ktorá je normou chránená a porovnať ju s ústavnou hodnotou, ktorá by bola obmedzená slobodu vôle človeka, ak chránená hodnota preváži, tak

len vtedy preváži rozpor so zákonom. Ide v danom prípade o pravidlo primeranosti. Je toho názoru, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách neobsahuje žiadny zákaz a zároveň nie je ním chránená žiadna hodnota, ktorá by prevážila, alebo by mohla prevážiť ústavou chránenú a to slobodnú vôľu žalobcu a jeho právneho predchodcu. Z týchto dôvodov je toho názoru, že žalobca je aktívne legitimovaný v tomto konaní, jeho nárok nie je premlčaný, pričom k tomu premlčaniu, ktoré namietol vedľajší účastník na strane žalovaných sa vyjadril právny zástupca žalobcu a keďže zo strany žalovaných nebola uspokojená pohľadávka žalobcu ani čiastočne, žiada súd, aby žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, že je pravdou, že od Slovenskej sporiteľne v minulosti zobrali uvedenú pôžičku, pričom nemajú peniaze ju splácať.

Žalovaný v 2. rade na pojednávaní uviedol, že zobral spolu s manželkou uvedenú pôžičku od Slovenskej sporiteľne, avšak nemá ju z čoho splácať. Keď jeho manželka robila, tak ju splácali.

Zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaných na pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na písomnom vyjadrení doručeného súdu dňa 7.4.2014, s tým, že sa v danej veci jedna o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozhodnutia súdov, pokiaľ sa týka rozhodovania v spotrebiteľských veciach. Zároveň vzniesol mimo námietky premlčania uplatneného nároku aj uviedol, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a v zmysle § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Trval na námietke aktívnej vecnej legitímácie, pretože podľa ich názoru bol postúpený celý živý úver na žalobcu, ktorý nemá vo svojej činnosti správu úveru alebo nie je oprávnený poskytovať úvery podľa zákona 3C/346/2013

- 4 -

o spotrebiteľských úveroch a keďže došlo k zosplatneniu úveru po dátume, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky je potrebné podľa ich názoru túto žalobu zamietnuť. Zároveň predložil súdu uznesenia Krajského súdu v Bratislave 6Co 203/2015-394, 3Co 140/2015-221, 4Co 145/2014-341, 5Co 161/2014-137, 6Co 250/2014-242, 19Co 291/2014-124, ktoré sa týkajú obdobných vecí.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení zák. č. 568/2007 Z. z. (ďalej len „ZoSÚ“). Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b) tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 ZoSÚ, je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

3C/346/2013

- 5 -

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1."

Vstupom Slovenskej republiky do Európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zák. č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

3C/346/2013

- 6 -

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 90 O.s.p., účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práva oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným v 1. a 2. rade. Dňa 6.4.2005 bola uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0620834938 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými. Na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytla žalovaným úver v sume 3 319,39 eura (100 000Sk). Žalovaní sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach a to vo výške mesačnej splátky 50,29 eura (1 515 Sk),
3C/346/2013

- 7 -

poplatok za správu úveru 1,66 eura (50 Sk) mesačne. Žalobca si voči žalovaným v 1. a 2. rade uplatňuje sumu vo výške 4 989,37 eura, ktorá pozostáva z istiny vo výške 4 500,9 eura, riadneho úroku 108,52 eura, úroku z omeškania 370,98 eura a ostatného príslušenstva 8,97 eura, za obdobie od 20.10.2010 do 20.3.2015 v pošte 54 a celkovej výške 2 715,66 eura.

Súd má za to a stotožnil sa s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, že žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a násl. Občianskeho zákonníka riadiť aj § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZOB), podľa ktorého: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej

banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klientu, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala, je obsiahnutý v Dôvodovej správe k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 92 uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“ (pozn. pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.). Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, práve týmto úkonom stávajú splatnými, a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Inak povedané banka nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávku z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky, ako sa uvádza vyššie. Ustanovenie § 3 ods. 2 ZOB jasne hovorí, že: „Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.“ V zmysle § 9 ods. 1 ZOB bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) ZOB banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Podľa § 7 ods. 1 ZOB o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska. V zmysle § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoSÚ) Národná banka Slovenska vedie register veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery (ďalej len register veriteľov). Do registra veriteľov Národná banka Slovenska zapíše veriteľa na 3C/346/2013

- 8 -

základe jeho návrhu na zápis do registra veriteľov po splnení podmienok podľa tohto zákona, ak odsek 8 neustanovuje inak. Podľa § 20 ods. 9 ZoSÚ veriteľ je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov odo dňa zápisu do registra veriteľov. Podľa názoru súdu odporuje zákonu, pokiaľ banka, ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť celej pohľadávky. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Napriek tomu, že v prípade žalobcu ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť, jej aktivity nepodliehajú povoleniam NBS, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedených skutočností je možné vyvodiť jednoznačný záver, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 ZOB potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani vyššie uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 ZOB na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Navyše je potrebné uviesť, že podľa § 92 ods. 8 ZOB, postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané nebolo, preto nie je známy obsah tejto výzvy a ak takáto výzva absentuje, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Je zrejmé, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je vždy

dôvodom pre zamietnutie žaloby. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol. Pokiaľ sa týka tvrdení právneho zástupcu žalobcu, jeho tvrdenia sú účelové.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože žalovaní v 1. a 2. rade, mali v konaní plný úspech, avšak žiadne trovy si neuplatnili, preto trovy konania žalovaným v 1. a 2. rade zo strany žalobcu nepriznal.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaných súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní mal plný úspech vedľajší účastník na strane žalovaných v 1. a 2. rade.

Trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných vo výške 506,42 eura, pozostávajú z trov právneho zastúpenia, pričom súd vychádzal z hodnoty sporu v sume 2 715,66 eura. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie a to za 4 úkony právnej pomoci

3C/346/2013

- 9 -

a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v sume 111,20 eura, vyjadrenie zo dňa 4.4.2014 v sume 111,20 eura, vyjadrenie zo dňa 8.6.2015 v sume 55,60 eura, účasť na pojednávaní dňa 22.1.2016 v sume 111,20 eura, režijný paušál 4 x z toho 1 x á 7,81 eura, 1 x á 8,04 eura, 1 x á 8,39 eura, 1 x á 8,58 eura. Keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1. a 2. rade je platiteľom DPH, čo súdu preukázal, preto mu súd priznal aj 20 % DPH v sume 84,40 eura. Priznané trovy konania sú v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p. je žalobca povinný zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1. a 2. rade JUDr. Igora Šafranka, advokáta, vedený vo VÚB Prešov, č. ú. SK72 0200 0000 0000 4294 9572, BIC: SUBASKBX, VS 16711526.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Svidník do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v štyroch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1. O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku, dňa 22. januára 2016

JUDr. Anna Bejdová
Samosudkyňa:

Kanc. doruč:

- zást. žalobcu
- žalování v 1. a 2. rade
- zást. vedl. účast. na strane žalovaných v 1. a 2. rade

Vo Svidníku dňa 16.2.2016

Samosudkyňa: